

Julieta: «La de cantant no és una etiqueta que em defineix»

L'artista barcelonina conversa amb Nació sobre la seva curta trajectòria musical després de ser guardonada amb dos premis Enderrock, un a disc revelació de l'any: "Estic en un punt molt guai de la carrera i vull aprofitar-lo"

Julieta, una de les cantants revelació d'aquest 2023 | Frederic Esteve

Julieta Gracián Salas (21 anys, Barcelona) és el nom que li figura al seu DNI. "Tothom em diu Júlia, es pensen que és un diminutiu, però em dic **Julieta** al DNI, the oficial", diu somrient l'estudiant d'enginyeria de sistemes audiovisuals, que s'ha agafat una pausa per dedicar-se plenament a la música. Fa poc més d'una setmana que s'ha emportat dos premis Enderrock i el seu **Tu juru ju** li va marcar un abans i un després. Ara, conscient de la carrera musical que té al davant, té molt clar com enfocar el seu futur, aparquant per un temps els estudis i aprofitant el moment en què es troba de plena efervescència.

El concert que va fer el passat mes de novembre a l'Apolo va ser el punt d'inflexió; l'abans i el després. "Allà vaig notar que feia un salt, recordo que en sortir a l'escenari vaig veure a moltes cares de gent que no coneixia i no havia vist mai, no trobava els meus amics entre el públic i les amigues s'havien de barallar per posar-se a primera fila", confessa en aquesta entrevista amb **Nació**, visiblement emocionada, quan no fa ni un any que la trobem dalt els escenaris. La seva evolució ha estat molt ràpida, i encara al·lucina quan veu els seguidors que se saben les seves lletres, creant un ambient molt friendly i de bon rotllo, tal com defineix ella mateixa quan fa concerts arreu del territori.

[intext1]

- **Si li hagués d'explicar a la meua mare qui és la Julieta, què li podria dir?**

- Aquesta pregunta és complicada, tot i que sembla fàcil no ho és. Crec que estic en un punt de la meua carrera en què estic acceptant que vull treballar més des de mi. Abans intentava separar

molt el meu estat personal del personatge, però ara estic treballant d'una forma molt honesta, tant amb la composició com en les lletres. M'agrada pensar que valoro els artistes segons la capacitat que tenen de deixar la seva obra i la seva ànima a les cançons, podent crear un imaginari, i això ho faig molt. Tinc la sensació que com més honesta sigui amb el que faci, millor serà el resultat. Però no em considero només cantant, de fet, crec que no és una etiqueta que em defineix. M'agrada pensar que soc compositora, productora, que creo coses.

[intext2]

- Ets també estudiant d'enginyeria, però tens per davant una carrera musical imparabile. Com s'agrupen aquestes dues disciplines i cap on vols enfocar el teu futur?

- Són dues carreres que requereixen molt de temps, perquè l'enginyeria al final no és anar només a les classes. Al principi tenia plantejat anar a la facultat i la resta de temps dedicar-lo a la música, però el que va acabar passant era que estava a classe pensant amb la música. Soc molt intuïtiva i quan veig una oportunitat la segueixo, i ara estic vivint aquest punt en què em vull centrar 100% en la música, però la vida dona moltes voltes. Sento que estic en un punt molt guai de la meva carrera i vull aprofitar-lo.

Ara bé, sempre he estat a full de mates. Si he destacat en alguna cosa a la vida, mai ha estat com a cantant ni com a música. Ara sí, però abans destacava amb les matemàtiques i la física, perquè sempre m'han agradat molt. Sabia que la meva passió era la música, així que l'única carrera que vaig trobar que combinés les dues coses era aquesta. Tot i que al principi del grau, tot són matemàtiques, programació i tècnica, ara per ara no ho podria aplicar directament sobre la música, però la idea que tinc amb aquesta carrera, és que em permeti investigar el so d'una manera no tan superficial, sinó endinsant-me i treballant amb l'ordinador i amb les meves pròpies mans, experimentant, anant més lluny per obtenir altres sons o maneres de pensar la música.

"Si he destacat en alguna cosa a la vida, mai ha estat com a cantant ni com a música"

M'agrada molt reflexionar sobre com impacta la tecnologia amb la música, perquè al final la tecnologia evoluciona molt ràpidament i ens influeix en tots els àmbits de la nostra vida, en com consumeixes i en com crees la música. Va molt de pressa i nosaltres hem d'anar casant-ho. Sempre intento pensar i plantejar la meva música seguint la tecnologia. No tinc una ment molt clàssica de quedar-me amb el que s'ha entès fins ara sobre la música. Tinc altres maneres de pensar i la meva generació té una altra manera de veure la música gràcies a la tecnologia.

Julieta: "La música i els estils depenen molt d'un cert moment i un cert context". Foto: Frederic Esteve

- Fa poc més d'una setmana t'emportaves dos premis Enderrock. Un per *Ni llum ni lluna* com a disc revelació de l'any i l'altre per votació popular, com a millor disc de cançó d'autor. Què suposa rebre aquests premis amb una carrera que acaba de començar?

- Estic molt contenta, no m'ho esperava gens! El de la crítica t'avisen abans i, quan m'ho van dir, ni m'ho havia plantejat que podia arribar a guanyar. Va ser molt emocionant i rebre el del públic també, perquè és la gent que t'ha votat i que t'ha escollit. Aquest és un disc que la gent s'ha fet molt seu, l'ha viscut molt, i això és imparable. De moment, encara no ho he pogut celebrar gaire. L'endemà dels Enderrock tenia concert, però he estat amb la família i els amics.

[intext3]

- Quan comences a compondre i a cantar?

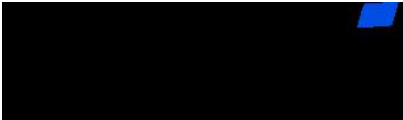
- Per compondre la majoria de vegades agafo la guitarra i la llibreta i després ho proceso. Quan era petita havia estudiat piano, la flauta i tot plegat. Sí que és cert que a les escoltes on he anat, la música sempre ha tingut certa importància i, a casa, sempre l'he escoltat. Em sembla estrany algú que la música no sigui el que l'envolti tota l'estona. La música sempre ha estat amb mi.

Més tard, amb 16 anys vaig començar amb la guitarra, però vaig començar a tocar flamenc i ho feia fatal, m'ho inventava tot. A primer de carrera em vaig posar a cantar fent improvisacions de conya i pensava, ostres, sona guai, tot i que les lletres no tenien cap sentit. Va coincidir amb la quarantena i em vaig apuntar a classes de cant d'una forma intermitent. A la quarantena va ser un moment clau on vaig aprofitar per formar-me, saber que volia fer i trobar-me com a cantant amb el meu estil, que s'ha de treballar encara, però es va començar a definir.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=RzFj_hNaXOY

- Parlant d'estil, quin diries que és aquell que millor et defineix?

- Escolto reggaeton, indie, molta música electro... Si he de definir la meua música amb un gènere sempre dic que faig pop - electrònic, perquè per mi el pop és aquella música que uneix un grup de gent, com una música popular que molta gent sap. M'agrada aquesta sensació també

com a consumidora, perquè m'agrada compartir la música i sentir-me dins d'un grup i d'una cultura. Anar a una festa i que tothom sàpiga i gaudeixi de les mateixes cançons, de la mateixa música, és una cosa molt maca.

"La música i els estils depenen molt d'un cert moment i d'un cert context"

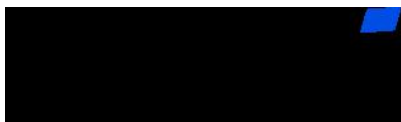
Per tant, crec que no em defineixo ni existeix un estil únic, sinó que és aquest evoluciona. Sempre seré diferent i estic molt oberta al canvi. Qui sap cap a on? Soc conscient que canviaré, soc jove, ara tinc una idea, consumeixo d'una manera la música, m'agrada pensar-la d'una manera, però tot canvia. No crec que acabi cantant òpera, però qui sap, potser en faig una d'alternativa. M'agrada molt el risc i els reptes amb la música, quan he aconseguit una cosa, ja en vull una altra, per això no crec que mai em quedi estancada amb una forma de fer. I això té un risc, perquè com diuen, quan una cosa funciona no la toquis, però crec que la música i els estils depenen molt d'un cert moment i d'un context determinat. S'han d'ajuntar moltes coses i aquesta idea que el geni surt del mateix músic no la crec, per mi l'entorn, el que veig al meu voltant és el que fa que escrigui aquestes cançons, i representen els moments que estic vivint, les energies del moment. El que vaig escriure en aquell moment és el que era jo aleshores, i ara, sempre serà diferent.

Julieta: "Les cançons més directes són les que millor connecten". Foto: Frederic Esteve

- Des que vas debutar l'any 2021 amb *Nayades* fins avui, notes que hi ha hagut certa evolució?

- Molta! I noto que cada vegada evoluciono més de pressa. Potser abans notava una evolució cada sis mesos, després cada dos i ara és molt més ràpid. Escolto una cançó que he fet fa un mes

i ja noto un canvi. Musicalment em noto molt més crescuda. La composició és molta feina, no neixes sent una bona compositora, sí que pots tenir qualitats que ho afavoreixin, però cal treballar molt i fer moltes cançons, perquè jo no copio. M'agrada trobar el meu estil i fer coses especials. Abans mirava enrere i veia coses que em feien pal, però ara també ho valoro i inclús veig coses que ara no tinc. Quan faig un disc, penso que l'anterior era molt millor, i em fixo en què li ha faltat en aquest que tenia l'altre. Els comparo, quan la gràcia és que siguin diferents.

- Has passat pel Primavera Sound, has omplert l'Apolo i t'esperen uns quants festivals com l'Ítaca a l'Escala, l'Strenes a Barcelona o el Vida, a Vilanova i la Geltrú, entre d'altres. Agrades i el públic et reclama. Et sents en plena efervescència?

- Ara sí, noto una energia potencial forta. Tot i que no tinc gaire temps, després dels concerts necessito alliberar l'energia i és quan surto de festa i veig que la gent em reconeix molt més. T'he de dir, però, que soc d'anar a dormir d'hora, perquè al final treballo cada dia, amb reunions també els diumenges. Ara bé, sí que és cert que he notat un canvi a la meva vida, soc una persona molt natural i de vegades dic, ui... També perquè sempre intento parlar amb tothom sense crear barreres. Ara noto que em costa més poder parlar amb tothom. Abans a Instagram podia respondre tots els missatges i ara és més difícil, perquè necessito dedicar-hi un cert temps i no em puc passar tot el dia enganxada al mòbil. He de protegir la meva energia i la meva intimitat. Però em fa molt feliç que les coses em vagin així i, quan em para la gent pel carrer, m'agrada molt poder-los conèixer. Al final tenim alguna cosa en comú que és maca i que ens connecta, que ens agrada el mateix estil o tipus de música.

- Quins són els teus referents i amb qui t'agradaria col·laborar?

- Sempre agafo una mica de tot, però m'agrada dir que tinc dos referents principals. Òbviament, la Rosalía i l'Angèle, la cantant francesa. La Rosalía per mi no és una referent a nivell musical o estètic, sinó més pel que fa al concepte d'artista i com treballa com a dona que ha crescut en aquesta indústria. És una inspiració grandíssima que tinc des dels 15 o 16 anys i m'agrada molt com treballa. L'Angèle per mi ha estat una referent més pel que fa a l'estètica musical. Tinc molta referència de música francesa, pop electrònic, i ella en fa molt.

Per tant, m'encantaria col·laborar amb la Rosalía, amb l'Angèle o amb la Bad Gyal, que són les meves principals referents. La Rosalía em segueix a Instagram. Potser ens llegeix, poca broma! (Riu). En veure-ho, vaig plorar d'emoció i em vaig tirar a terra! La Bad Gyal també m'agrada molt, és una carranta. Quan tenia 16 anys va començar a cantar en català i recordo com la seguia i anava als seus primers concerts on no anava ningú, els mateixos que he fet jo ara. Ella ha treballat molt, és una gran artista i al·lucino quan veig on ha arribat.

Julieta, guardonada amb dos premis Enderrock 2023. Foto: Frederic Esteve

- Part de les teves cançons són amb català, però també t'escoltem amb castellà, amb francès o anglès. Quina importància té per tu l'idioma matern, el català en aquest cas?

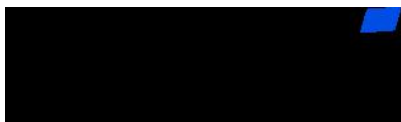
- Sempre dic que no m'agrada que ningú escolti la música que faig només perquè és en català. No ho faig com activista. Faig música en català, perquè m'agrada molt estèticament com sona. És una llengua preciosa amb una forma d'explicar les coses que és molt especial i em semblen úniques, d'una manera en concret. En castellà es tradueix i no és el mateix. També perquè és el meu idioma matern, tot i que amb el meu pare parlo castellà, amb la mare i les amigues en català.

També perquè sempre he estimat i m'he enamorat en català, i de les meves lletres la majoria són d'amor, així que imagino que per això no em surt produir o cantar amb cap altre idioma. Un dels meus propòsits és que també hi hagi música d'aquest estil i d'aquest gènere, perquè també ho necessitava. Hi ha altres grups que es polititzen i em sembla bé que hi siguin i que ho facin, però aquest no és el meu propòsit. La manera com consumeixo la música és emocional, per divertir-me i per passar-m'ho bé. No escolto música per pretendre res. Per mi la música és molt de sentiment i no té cap sentit donar-li cap altre pes més enllà d'això.

"El Tu juru ju era una cançó que al principi no m'agradava"

- El *Tu juru ju* o *Secret Remix* són alguns dels teus grans èxits. Què tenen aquestes cançons que han enganxat a tothom?

- El *Tu juru ju* va ser el meu bum! Ha estat un abans i un després i al principi no m'ho creia quan em venia la gent cantant-la. De fet, era una cançó que al principi no m'agradava. Pensava, quin pal de cançó, la tenia molt ratllada i ara li tinc molta estima. Em van dir, serà la teva creu, la faràs tota la

vida, però m'agrada perquè és una cançó que gaudeixo molt en directe i m'ho passo molt bé cantant-la. Crec que ha agradat pel joc de paraules, per la sonoritat que té, que és una cosa en que em fixo molt. I *Secret remix*, que és la que més ha triomfat perquè és un reggaeton tonto, és més per ballar, per passar-ho bé, amb aquest punt que li pot agradar a molta gent.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=Er4hle9wMbA>

- Et podries guanyar bé la vida econòmicament parlant, dedicant-te només a la música?

- És complicat i més quan comences, perquè es necessita molta inversió en el projecte. En aquests moments tot el que guanyo ho inverteixo. He decidit que la meua vida la vull dedicar a això, no vull anar de viatge, no faré vacances, em dedicaré a fer concerts. El meu oci és la música. Estic en una etapa en què només vull fer això. També, i en soc conscient, et parlo des d'un punt de vista privilegiat, perquè visc amb els meus pares i sé que tinc un plat a taula cada dia. Soc conscient que tinc aquest suport i si no em trobés en aquesta situació pensaria d'una forma diferent. Però per ara tinc sort en aquest sentit, perquè tot el que guanyo ho puc invertir.

- El 29 de març treus un nou single, què ens en pots avançar?

- Sí, justament ara surto d'una etapa molt creativa, perquè he estat produint el meu últim disc, el més treballat i conceptual que he fet mai. Fins ara, considero que havia fet mini àlbums, que em servien per aprendre i acabar de trobar-me. Aquest és el meu disc de presentació, com el culminant dels mini àlbums que he fet fins al moment.

El 29 de març surt *Cari*, el meu primer single. I, per què aquest nom? Perquè sempre dic cari a tothom. M'agrada perquè és una cançó moguda, dance pop, amb un punt tonto. És d'amor, com sempre, i conté una energia molt concreta. A més, vindrà acompanyada d'un videoclip que sortirà més endavant. Però el disc és serio i també té un punt proper i terrenal. No puc avançar gaire més, però us puc dir que he treballat d'una forma molt més honesta i profunda, i m'he adonat que les cançons més directes, són les que millor connecten.

"Les cançons més directes són les que millor connecten"

- El teu futur el visualitzes fent música?

- Segur que em dedicaré al món de la música, però no sé si sempre com a cantant. Ara sí, i tinc fe en uns quants anys, però no ho sé. Tinc moltes cares. Aquest món és una mica boig, ho he descobert des d'Apolo i també tinc un punt loquillo que m'agrada i se'm posa bé. L'altre dia pensava, quina por enganxar-me a aquestes sensacions tan intenses, perquè al final reps tota l'estona sensacions fortes quan cantes als concerts, quan coneixes a la gent, quan fas cançons... Per sort, sempre dic que tinc el meu *safe place*, que és casa meua, la calma. Però en general tinc moltes facetes, no només em veig com a cantant. La part de gestió, d'estratègies discogràfiques on també estic involucrada, m'interessa moltíssim, perquè també desenvolupes aquesta part més racional que tinc on es necessita pensar i no només fer.